

[Honoré]

Kristeligt folkeparti mener modsat, at regeringen enten burde have afholdt sig totalt fra at erstatte de suspenderede dyrtidsportioner eller – hvis den ville erstatte dem – have gjort det gennem skattelettelser, der ikke som dette forslag belaster virksomhederne. En uges ekstra ferie i Danmarks nuværende underskudssituation er samfundsøkonomisk set et stort skridt i den forkerte retning. Dertil kommer så en anden ting, nemlig at der jo er grupper, der har mere ferie, som altså ikke får noget ud af denne form for erstatning af dyrtidsportionerne, hvilket må betragtes som en uretfærdighed over for disse grupper.

Forlængelsen af de kollektive overenskomster lader den automatiske dyrtidsregulering køre videre, hvorimod kristeligt folkeparti havde foretrukket, at dyrtidsportionernes størrelse skulle reduceres på grund af den nuværende dårlige økonomiske situation. Når vi hermed vender tilbage til den hidtidige dyrtidsregulering, vil det pumpe mange milliarder kroner ud i forbrug, som så atter skal opsuges i skatter og afgifter, måske allerede til efteråret eller næste år, i form af momsforhøjelse og nye afgiftsforhøjelser.

Regeringen foreslår garantibetalingen forhøjet med et beskedent beløb. Isoleret betragtet har vi sympati for en sådan forhøjelse, men har regeringen tænkt på, at det vil medføre et øget pres på lønningerne nedefra? Og hvad med ungdomsarbejdsløsheden? En forhøjelse af garantibetalingen vil bidrage til at øge ungdomsarbejdsløsheden. Arbejdsgiverne mener, at en stor del af de 18–19-årige som arbejdskraft ikke er 32,60 kr. værd i timen, og der er nok grund til at overveje, som også en tidligere ordfører var inde på, om ikke der for de 18–19-årige må ske en mere gradvis forhøjelse af lønnen op imod det niveau, som garantilønnen har, hvis man skal undgå afskedigelse af 18–19-årige, eller at de overhovedet ikke bliver antaget af arbejdsgiverne.

Overenskomstforlængelsen tager heller ikke fat på en af de største kilder til lønstigning, nemlig lønglidning. Indkomstpolitikken er især gået ud over de grupper, som ikke kunne få en sådan lønglidning: funktionærer og offentligt ansatte, som derfor har fået et stort efterslæb. Det offentlige har ført forhandlinger med de ansatte under det offentlige, men disse forhandlinger har tilsyneladende sigtet imod et sammenbrud, som

gjorde det muligt, at vi nu fra regeringens side får en lov, der bliver trukket ned over hovedet på de offentligt ansatte.

Dette forslag giver en forbedret taktregulering og giver mulighed for 1 pct. ekstra fra den 1. april, men det er klart, at disse forbedringer ikke kan opveje de sidste års lønmæssige diskriminering af offentligt ansatte og store funktionærgrupper. Det mærkes, at regeringens indkomstlovsforslag er blevet til i nært samarbejde med den ene af arbejdsmarkedets parter, den samfundsøkonomisk set mest uansvarlige part: LO, der i denne situation har fungeret som SVs overregering. Den indbyggede fremtid i disse forslag er en fortsættelse af Danmarks økonomiske nedtur med øget arbejdsløshed og gældsætning.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.

Mødet udsat kl. 11.53

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundet stemmer imod samtlige de lovforslag, der her er til behandling. Vi vil søge indarbejdet ændringsforslag om mulighed for urafstemning eller afgørelse ved kompetent forsamling af forslagene om overenskomsterne, således at lønmodtagerne dog får medindflydelse på deres egne anliggender. Og vi vil undersøge mulighederne for at få nogle af lovforslagene til folkeafstemning, hvis vore ændringsforslag bliver forkastet.

Lovforslagenes gennemførelse betyder, at den fri forhandlingsaftale og aktionsret smadres for tredje overenskomstperiode i træk, og at både det private og det offentlige arbejdsmarked påtvinges vilkår, de ingen indflydelse har haft på, og som derfor ikke vil blive respekteret. Vi får kort sagt antagelig engelske tilstande i løbet af den nu 6 års periode, som det bliver, hvor man fører tvangsindkomstpolitik.

Hr. Ellemann-Jensen mente, at det var LOs og Dansk Arbejdsgiverforenings skyld, at der ikke var blevet tale om reelle forhand-